

ת"ד 7147/12/22 - מדינת ישראל נגד מרגריטה מיכאילין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 7147-12-22 מדינת ישראל נ' מיכאילין
תיק חיצוני: 180860/2022

לפני מאשימה נגד נאשם	כבוד השופט יהונתן שניאור	מדינת ישראל
		מרגריטה מיכאילין ע"י ב"כ עו"ד ליאן אפרים

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המייחס לה העבירות הבאות: נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"), סטייה מנתיב נסיעה (נסיבות מחמירות) - עבירה לפי תקנה 40(א) לתקנות וגרימת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

2. על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 9.4.22 בסמוך לשעה 16:05 נהגה הנאשמת באופנוע מסוג "הונדה" בכביש 395 מכיוון מבשרת ציון לכיוון אשתאול. בהגיעה בסמוך לאבן קילומטר 13.9 נהגה ברשלנות עת נסעה במהירות שאינה סבירה לתנאי הדרך, ובאופן שמנע ממנה את השליטה באופנוע, וכתוצאה מכך החליקה עם האופנוע, סתה מנתיב נסיעתה שמאלה לנתיב הנגדי, וגרמה להתנגשות עם רכב פרטי שהגיע ממול.

כתוצאה מהתאונה ניזוקו הרכבים. הנאשמת נחבלה בחבלה של ממש: שברים באגן, שבר Ramus pupic (טבור - י.ש.) ושבר ב Sacrum (עצם העצה בתחתית עמוד השדרה - י.ש.), קרע מדמם באונה הימנית של הכבד, חזה אויר שדרש הכנסת נקז ועוד כמופיע בכתב האישום. כתוצאה מהחבלות אושפזה הנאשמת מיום 9.4.22 ועד ליום 22.5.22.

3. המאשימה הגישה את גליון הרשעותיה התעבורתי של הנאשמת (ת/1). ממנו עולה כי מחזיקה ברשיון נהיגה משנת 2013 לחובתה 4 הרשעות קודמות, כולן מסוג ברירת משפט. הנאשמת הגישה חוות דעת פרופ' שלמה ברלינר מיום 15.2.24 (נ/2).

4. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לפגיעה בערך המוגן פגיעה בשלום הציבור. הדגישה את חומרת העבירה בה הורשעה הנאשמת, את התממשות הסיכון ואת החבלות הקשות שנגרמו לנאשמת. לטענתה מתחם הענישה לעבירות בהן הורשעה הנאשמת נקבע על פי מידת הרשלנות וחומרת הפגיעות, ונע בין 3 חודשי פסילה (פסילת המינימום) ויכול להגיע למאסר בפועל כאשר הרשלנות חמורה והחבלות קשות.

ב"כ המאשימה סבורה כי במקרה דנן לאור רמת הרשלנות והסיכון שהתממש, יש להתחשב בכך שהחבלה נגרמה לנאשמת, ועל כן לא עתרה המאשימה לעונש של מאסר בפועל אלא לפסילה שלא תפחת מ-14 חודשים, פסילה על תנאי מרתיעה, קנס, מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים והתחייבות של 5,000 ₪ למשך 3 שנים.

לתמיכה בעמדתה, הפנתה ב"כ המאשימה לרע"פ 8588/16 ולעפ"ת 31966-10-14.

5. ב"כ הנאשמת הפנתה לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, לכך שהודתה וחסכה בזמן שיפוטי יקר, לכך שהחבלות העיקריות נגרמו לנאשמת עצמה, ובגינן נדרשת להליך טיפולי עתידי. כמו כן הפנתה לעברה התעבורתי המקל של הנאשמת.

6. מחו"ד נ/1 אשר הוכנה כחוו"ד מומחה מטעם בית המשפט בתביעת נזקי הגוף שהגישה הנאשמת עולה כי בעקבות התאונה פונתה הנאשמת לבית החולים במצב קשה, הנאשמת היתה מחוסרת הכרה למשך מספר ימים, טופלה במנות דם רבות עקב פגיעה בכבד ופגיעה בריאה ימנית, שברים בעצמות האגן וכריתה של מחצית מהכבד.

במהלך אישפוז, סבלה מסיבוכים רבים הכוללים בצקות קשות, ירידה ניכרת במשקל, הפרעות ראייה, זיהומים וחסמת מעיים, וסבלה אף מאובדן זכרון ונזקקה לשיקום ולטיפול נפשי.

הנאשמת עובדת כיום 6 שעות. סובלת מתסמונת "רנו" ובמעקב כירורג כלי דם. אובחנה כסובלת מפוסט טראומה (PTSD), מסייטים בלילות וקשיי שינה, וחוששת מנסיעה ברכב. כמו כן נמצאת במעקב מרפאת כאב.

השברים באגן התאחו ואולם הנאשמת סובלת עדיין מקוצר נשימה במאמץ ומהפרעות בשיווי המשקל, נזקקת לטיפול תרופתי לשיכון כאבים ולטיפול נפשי.

בהתייחסותו לנכות ממנה סובלת הנאשמת, קבע פרופ' ברלינר כי סובלת מנכות בשיעור 60% לאור קוצר נשימה, 10% לאור ניתוח הבטן וחסמת המעיים, 10% לאור כריתת כיס המרה, ו-20% לאור צלקות.

סה"כ נכות משוקללת של 74%.

7. בהתייחס לתאונה, טענה ב"כ הנאשמת כי יש ליחס לנאשמת אחריות ברף הבינוני - נמוך, זאת מאחר

וסטיית הנאשמת מנתיב הנסיעה נבעה מכך שהחליקה. על כן ביקשה להסתפק

בפסילה המנהלית אשר ריצתה הנאשמת למשך 60 יום.

ב"כ הנאשמת הפנתה לעפ"ת 24645-03-13 **מדינת ישראל נ' נדר**, שם נדון נאשם שגרם לתאונת דרכים בה נגרמו לנאשם חבלות של ממש ונדון לפסילה על תנאי וקנס. כמו כן הפנתה לת"ד 2471-07-19 **מדינת ישראל נ' שלמה עמיחי**, שם נדון לפסילה של 60 ימים בניכוי 60 יום פסילה מנהלית, וכן פסילה על תנאי וקנס.

כמו כן הפנתה לתיקים נוספים, לת"ד 6375-01-15 ולת"ד 6068-03-22 בהם נדונו נאשמים שגרמו לחבל"ש עצמי לפסילה על תנאי וקנס בלבד.

8. הנאשמת העידה בפני, הביעה צער וחרטה עמוקים על קרות התאונה והפנתה לנסיבותיה האישיות. הנאשמת בת 30 עסקה ברכיבה מקצועית על אופנועים במסלולי רכיבה.

לדבריה, הכביש משובש ובמהלך הנסיעה הרגישה כי הכידון "החל לזוז" ונפלה מהאופנוע תוך שהחליקה למסלול הנגדי.

ולענין מצבה הרפואי תיארה החבלות שנגרמו לה והשיקום שעוברת עד היום.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. על פי תיקון 113 לחוק העונשין ועל פי הפסיקה הנוהגת, על בית המשפט לבחון שלושה שלבים בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. בשלב הראשון, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי תוך בחינת מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. בשלב השני, יש לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, דהיינו, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור לשלב השלישי שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 אחמד דבס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 18.7.13)).

10. הערך החברתי שנפגע מהעבירות שביצעה הנאשמת הוא שמירה על חיי אדם, הגנה על שלום הציבור ופגיעה בבטחון משתמשי הדרך. בנהיגתה הרשלנית העמידה הנאשמת את ציבור משתמשי הדרך ובעיקר את עצמה בסכנה אשר התממשה עת גרמה לתאונת דרכים בה נחבלה בגופה.

11. מידת הפגיעה בערך המוגן היא הבינוני לאור החבלות שנגרמו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

12. **מידת הרשלנות** - סבורני כי המדובר ברשלנות ברף הבינוני לאור נסיבות התאונה כפי שתוארו בכתב האישום.

נתתי דעתי לטענת ב"כ הנאשמת אשר לנסיבות התרחשות התאונה ועל כך שמדובר בהחלקה, ואולם, הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום ככתבו והודתה בנסיעה במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך ומשקל טענותיה שלא הוכחו נמוך.

בענין זה נפנה לע"פ 7159/13 אמנון ברזילי נ' מדינת ישראל (16.3.15) שם נקבע: "**אין מקום לשמוע מפי מי מהצדדים טיעון עובדתי שאינו מבוסס על עובדות כתב האישום ומסמך זה, ורק הוא, מהווה את התשתית העובדתית שעליה ניתן לבסס את גזר הדין (ראו הוראת סעיף 40'ד) לחוק העונשין)**".

חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע העבירות - הנאשמת היא שנהגה ברכב ולכן האחריות הבלעדית מוטלת על כתפיה.

יכולתה של הנאשמת להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלה על מעשיה - היה על הנאשמת לנקוט משנה זהירות ולנקוט באמצעים שימנעו הסטייה למסלול הנגדי.

החבלות שנגרמו וחומרן - לנאשמת נגרמו חבלות משמעותיות שדרשו התערבות ניתוחית ואשפוז לתקופה לא קצרה והיא נדרשת להמשך שיקום וטיפול. שוכנעתי גם כי הנאשמת במצב נפשי שאינו פשוט וממשיכה להתמודד עם תוצאות התאונה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהחבלות נגרמו רק לנאשמת עצמה.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - לאור ריבוי תאונות הדרכים בהן נפגעים חפים מפשע עקב רשלנותם של נהגים פזיזים וחסרי זהירות, על הערכאות הדיוניות להירתם למלחמת חורמה בנהגים עבריינים, המסכנים מדעת ושלא מדעת את הציבור ולהביאם לשלם מחיר גבוה של הפרת נורמות וכללי ההתנהגות הנאותים בכביש (ראו למשל רע"פ 8612/20 **יורם גבאי נ' מדינת ישראל** (12.1.21)).

14. על פי סעיף 38(3) ו-38(2) לפקודת התעבורה, יש חובת פסילת מינימום של 3 חודשים הן בגרימת חבלה של ממש והן בעבירות של נהיגה בקלות ראש ומהירות בלתי סבירה, למעט במקרים בהם מצא בית המשפט להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר בנסיבות מיוחדות.

על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של חבלות של ממש שנגרמו לנאשמים עצמם ניתן ללמוד מפסקי

הדין הבאים:

עפ"ת (נצרת) 24645-03-13 **מדינת ישראל נ' נדר**, (20.5.13). המדובר בנאשם אשר נחבל בחבלות של ממש קשות ביותר. חבלת ראש קשה, GCS 3, חבלות חזה, הוטס במסוק לבית החולים והגיע מורדם ומונשם. סבל ממוקדי דימום במח, שברים בצלעות, חזה אויר שדרש הכנסת נקז ועוד.

בבית משפט לתעבורה צפת, במסגרת הליך ת.ד. 2192-12-22 הורה כבוד השופט קנדלפת על ביטול כתב האישום בשל הגנה מן הצדק.

במסגרת הערעור הסכימו הצדדים בהמלצת בית המשפט כי הנאשם יודה ויורשע. נדון לפסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים.

עפ"ת (נצרת) 22039-03-13 **מדינת ישראל נ' אופיר אבוטבול** (8.7.13), התקבל ערעור המדינה, בנסיבות דומות של חבלות קשות לנאשם ולאחר שכתב האישום בוטל בשל הגנה מן הצדק, ובהסכמת הצדדים, נדון המשיב לפסילה על תנאי של שנתיים למשך חודשיים.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 17343-03-18 **פחימה נ' מדינת ישראל** (27.6.18) התקבל ערעור הנאשם אשר גרם לתאונת דרכים עקב אי מתן זכות קדימה על פי תמרור. לנאשם נגרמו חבלות של ממש בדמות שבר בסטרנום ושבר באגן. נדון בבית משפט קמא לפסילה למשך 45 ימים, פסילה על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי ביטל עונש הפסילה לאור העובדה שהנאשם הוא הנחבל היחידי ומאחר ולא נהג בתקופת אשפוזו ושיקומו.

ת"ד (תעבורה ירושלים) 6068-03-22 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (8.1.24), הורשע בגרימת התאונה אגב מעבר באור אדום. נגרמו לו חבלות של ממש ובין היתר חתכים מרובים ושברים בחוליות הצוואר, שדרשו ניתוח בהרדמה כללית. נדון לפסילה למשך 4 חודשים, בניכוי הפסילה המנהלית של 60 יום, פסילה על תנאי וקנס.

ת"ד (תעבורה ירושלים) 12235-08-22 **מדינת ישראל נ' שהירה הייקל** (18.12.23), הורשעה בסטיה מנתיב בנסיבות חמורות, ונגרמו לה חבלות של ממש- שבר בשורש ידה השמאלית ושבר פתוח בקרסול ימין. נדרשה לעבור ניתוח בהרדמה מלאה. נדונה לפסילה למשך 4 חודשים בניכוי פסילה מנהלית למשך 60 יום, פסילה על תנאי וקנס.

ת"ד (תעבורה באר שבע) 3555-03-20 **מדינת ישראל נ' שני ארוצקר** (29.7.20) - הורשעה בעבירות של סטיה מנתיב נסיעה, אי שמירה על הימין, נהיגה בקלות ראש, מעבר קו הפרדה רציף, וחבלה של ממש. נקבע מתחם הענישה הנע בין 3 חודשי פסילה ל-8 חודשים. נדונה ל-3 חודשי פסילה, בניכוי חודשיים פסילה מנהלית, פסילה על תנאי, וקנס.

ת"ד (תעבורה חיפה) 6481-10-19 **מדינת ישראל נ' אוז'לבו** (5.1.21) הורשע בעבירה של סטיה מנתיב בנסיבות חמורות, ונחבל בחבלות של ממש כשנגרמו לו שברים בסטרנום, בצלעות, בחוליית הגב, בארובת עין ימין, ובברך ימין. נדון לפסילה למשך 60 ימים בניכוי פסילה מנהלית של 60 ימים, פסילה על תנאי וקנס.

ת"ד (תעבורה ירושלים) 2783-04-18 **מדינת ישראל נ' ביר** (12.2.19) הורשע בסטיה מנתיב וגרימת חבלה של ממש עצמית וכן לבתו. נדון לפסילה למשך 60 ימים בניכוי הפסילה המנהלית, לשל"צ וכן פסילה על תנאי

וקנס.

ת"ד (תעבורה עכו) 385-04-17 **מדינת ישראל נ' סבתי** (9.8.20) - הורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי שמירה על רווח. הנאשם אושפז כחודש, עבר ניתוח, רגלו קובעה בברזלים למשך למעלה משנה והיה מרותק לביתו תקופה ארוכה. כמו כן נקבעה לו נכות בשעור של 64% ואובדן כושר עבודה בשעור של 100%. נדון לפסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס.

ת"ד (תעבורה ת"א) 9528-03-16 **מדינת ישראל נ' חנניה אטיאס** (25.04.18), הורשע בעבירות של אי ציות לאור אדום ברמזור. הנאשם נהג באופנוע, נגרמו חבלות של ממש לנאשם שכללו חתך בראש ודימום מוחי, ולבתו, שבר שדרש ניתוח. נדון ל-3 חודשי פסילה, 4 חודשי פסילה על תנאי ל-3 שנים וקנס.

וראה לעניין פסקי הדין הבאים בהם הושטו פסילות לתקופה קצרה מפסילת המינימום או ללא פסילה בפועל כלל:

ת"ד (תעבורה חיפה) 11536-01-18 **מדינת ישראל נ' גורביץ** (20.6.19), ת"ד (תעבורה חיפה) 1394-08-18 **מדינת ישראל נ' אלימלך** (20.5.19), ת"ד (תעבורה חיפה) 4018-10-18 **מדינת ישראל נ' סעדה** (16.4.19), ת"ד (תעבורה עכו) 5502-12-13 **מדינת ישראל נ' פרח** (5.10.14), ת"ד (תעבורה עכו) 1691-08-13 **מדינת ישראל נ' פרג'** (5.5.14), ת"ד (נצרת) 7810-08-14 **מדינת ישראל נ' עבדי** (16.7.15).

15. מתחם הענישה נקבע בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, עוצמת הרשלנות והחבלות שנגרמו. אני דוחה טענת המאשימה כי במקרה דנן יש לקבוע מתחם ענישה בהתייחס לחבלות של ממש שנגרמו לאחרים. על כן, פסקי הדין אליהן הפנתה המאשימה, אינם רלוונטים.

בעפ"ת (מרכז) 31966-10-14 **אמנון מחבוש נ' מדינת ישראל** הורשע נהג שסטה מנתיב נסיעתו וגרם לחבלות של ממש קשות למתלונן אשר עמד בשול ימין.

ברע"פ 8588/16 **רז משה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נהג שגרם לחבלות של ממש קשות לרוכבת קטנוע ואין המדובר בתאונה בה נגרמה חבלה לנאשם עצמו.

סבורני כי יש לקבוע מתחם ענישה המתיחס באופן ספציפי חבלות של ממש אשר נגרמו לנאשמים עצמם.

כפי שיש להחמיר בגרימת חבלת גוף לאדם אחר, תוך התחשבות בקשיים העומדים בפניו בדרך להחלמה ובנזק שנגרם לו, כך יש להתחשב באותם השיקולים ככל ונוגעים לנאשמים עצמם.

16. במקרה שבפני, מצאתי כי מתחם הענישה בעבירות המיוחסות לנאשמת בנסיבות המתוארות בעובדות כתב האישום, בהתחשב ברמת הרשלנות ובחומרת החבלות נע בין 3 חודשי פסילה ועד 6 חודשים, וכן פסילה על תנאי וקנס.

השיקולים לגזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

17. שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ההולם:

במקרה דנן לא מצאתי הצדקה לסטייה לחומרא או לקולא ממתחם הענישה ההולם אף לא משיקולי שיקום.

18. בעת גזירת העונש המתאים לנאשמת בתוך המתחם, אתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לקולא - אתחשב בנטילת האחריות והבעת החרטה תוך הודאה וחסכון בזמן שיפוטי יקר. התחשבתי בהשפעת העונש על הנאשמת כעולה מנסיבותיה האישיות, והתחשבתי בכך שהנאשמת נזקקת לרשיון נהיגה לצורך המשך שיקומה הרפואי. התרשמתי מאופיה הטוב והתחשבתי במצבה הנפשי כמפורט לעיל ועל ההתמודדויות העומדות בפניה.

לכך יש להוסיף את עברה התעבורתי המקל. זוהי התאונה הראשונה בה מעורבת הנאשמת ולא מצאתי בעברה הרשעות שנבעו מנהיגה מסוכנת. יש לקבוע כי המדובר בנהגת זהירה ואחראית.

19. לאחר שנתתי דעתי לאמור לעיל, מצאתי לגזור את עונשה של הנאשמת מעט מעל הרף התחתון ככל הנוגע לעונש הפסילה. לאור היעדר עבר פלילי, לא מצאתי לנכון להורות על עונש של מאסר על תנאי.

20. לאור האמור לעיל, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיה האישיות של הנאשמת ואת עברה התעבורתי, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. תשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים, הראשון עד ליום 1.7.24.

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשמת, היא תקוזז לטובת הקנס והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשמת, בכפוף לכל דין.

סכום הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס **אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ב. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים בניכוי 60 יום פסילה מנהלית.

הנאשמת תפקיד רשיונה או תצהיר על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.7.24.

תשומת לב הנאשמת לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אדר ב' תשפ"ד, 08 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.